

Sygn. akt IV U 504/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 marca 2015r. w S.

odwołania Z. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 3 kwietnia 2014 r. Nr (...)

w sprawie Z. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo ubezpieczonego Z. J. do emerytury od 1 marca 2014 roku.

Sygn. akt: IV U 504/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 3 kwietnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił Z. J. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że udowodniony staż pracy w szczególnych warunkach obejmuje okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w S. od 20 listopada 1974r. do 31 marca 1979r. oraz w (...) Sp. z o.o. w W. od 13 maja 1985r. do 31 grudnia 1987r. i od 1 stycznia 1996r. do 31 grudnia 1998r., co łącznie stanowi 9 lat, 10 miesięcy i 9 dni.

Odwołanie od w/w decyzji złożył Z. J. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że decyzja organu rentowego jest błędna, gdyż przez ponad 15 lat pracował w szczególnych warunkach. W (...) Sp. z o.o. w W. był zatrudniony od 13 maja 1985r. do 31 grudnia 2000r. i przez cały ten okres wykonywał tę samą pracę polegającą na montowaniu instalacji gazowej i gazociągów. Dlatego niezrozumiałym jest dla niego wyłączenie pewnej części tego okresu z okresu pracy w szczególnych warunkach (odwołanie k.1-3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji. W odniesieniu do zarzutu ubezpieczonego o niezaliczenie części okresu pracy w (...) Sp. z o.o. w W. do stażu pracy w szczególnych warunkach organ rentowy podniósł, że zaliczył wszystkie okresy, które wskazał w/w pracodawca w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4-5).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony Z. J. w dniu (...) ukończył (...)rok życia. W dniu 18 marca 2014r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 18 marca 2014r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 27 lat i 20 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 26 lat, 9 miesięcy i 19 dni, a okresy nieskładkowe 3 miesiące i 1 dzień. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 9 lat, 10 miesięcy i 9 dni z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w S. w okresie od 20 listopada 1974r. do 31 marca 1979r. oraz w (...) Sp. z o.o. w W. w okresach od 13 maja 1985r. do 31 grudnia 1987r. i od 1 stycznia 1996r. do 31 grudnia 1998r. (świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach k.11-12 akt emerytalnych).

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 3 kwietnia 2014r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 3 kwietnia 2014r. k.31 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w W. w okresie od 13 maja 1985r. do 31 grudnia 2000r. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadectwo pracy z 29 grudnia 2000r. k.7 akt o świadczenie przedemerytalne za wnioskiem z 6 grudnia 2013r.).

W dniu 13 maja 1985r. ubezpieczony został zatrudniony w (...) O. (...) (późniejsza (...) Sp. z o.o.) na czas nieokreślony na stanowisku monter gazociągów (umowa o pracę z 13 maja 1985r. - w części B akt osobowych). Od 1 stycznia 1987r. stanowisko pracy ubezpieczonego było oznaczone jako monter instalacji gazowej i gazociągów (angaż z 15 stycznia 1987r. - w części B akt osobowych), natomiast od 1 stycznia 1988r. jako monter instalacji gazowej i gazociągów – kierowca (angaż z 28 marca 1988r. oraz angaże z 21 czerwca 1988r., 19 lipca 1988r., 18 kwietnia 1989r. i 5 marca 1991r. - w części B akt osobowych). W piśmie z 11 kwietnia 1996r. pracodawca poinformował ubezpieczonego, że w związku z wejściem w życie Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy wykonywane przez niego czynności zakwalifikowane zostały jako praca na stanowisku monter gazociągów (pismo pracodawcy z 11 kwietnia 1996r. - w części B akt osobowych).

Przez cały okres zatrudnienia w (...) Spółce (...) ubezpieczony wykonywał te same czynności, tj. pracował przy montażu sieci gazociągowej na terenie S. oraz przy usuwaniu awarii tych sieci, ewentualnie awarii stacji redukcyjnych. Była to sieć ziemna, zakładana w pasach ulicznych w wykopach od 80 cm do 1 m głębokości, a maksymalnie do 2,5 m. Ubezpieczony wykonywał pracę w ekipie 3-4 osobowej, wśród której był spawacz. Ubezpieczony pracował przy wykopach, z których większość była wykonywana ręcznie oraz przy układaniu i montowaniu rur w wykopie. Z uwagi na to, że praca wykonywana była na terenie S. ekipa musiała każdorazowo dojechać na miejsce pracy lub usuwania awarii. Dojazd na miejsce i powrót do bazy pracodawcy zajmował każdorazowo do 10 minut. Pracownicy jeździli służbowym samochodem marki Ż. Każdy z pracowników posiadający uprawnienia mógł kierować samochodem. Od pewnego momentu pracodawca wymagał badań potwierdzających możliwość wykonywania pracy kierowcy i wówczas do stanowiska pracy ubezpieczonego – monter sieci gazowej dopisano „kierowca”. Ubezpieczony posiadał świadectwo dozoru i eksploatacyjne uprawniające do pracy przy sieciach gazowych (zeznania świadków: K. S. k.13-13v – nagranie od minuty 17 do 24 i P. B. k.13v – nagranie od minuty 24 do 31 oraz zeznania ubezpieczonego k.13v-14 – nagranie od minuty 32 do 36 i k.12v – nagranie od minuty 1 do 14).

Ubezpieczony przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.23 akt emerytalnych). W piśmie z 1 kwietnia 2014r. (data wpływu do organu rentowego) ubezpieczony wniósł o przekazanie środków

zgrupowanych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na dochody budżetu państwa (oświadczenie ubezpieczonego k.29 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie Z. J. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż oprócz uznanego przez organ rentowy okresu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w S. i okresów pracy w (...) Sp. z o.o. w W. od 13 maja 1985r. do 31 grudnia 1987r. i od 1 stycznia 1996r. do 31 grudnia 1998r. (vide: ustalenia faktyczne), do pracy w takich warunkach powinien być zaliczony pozostały okres zatrudnienia w powyższej Spółce ,tj. od 1 stycznia 1988r. do 31 grudnia 1995r., a zatem okres 8 lat, kiedy to pracował przy takiej samej pracy, jak w okresach uznanych przez organ rentowy. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe wykazało słuszność twierdzeń ubezpieczonego. Z poczynionych ustaleń wynika, że przyczyną, dla której pracodawca (w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach), a następnie organ rentowy (w zaskarżonej decyzji) wyłączył powyższy ośmioletni okres pracy ubezpieczonego z okresu pracy w szczególnych warunkach było to, że od 1 stycznia 1988r. do 31 grudnia 1995r. w angażach ubezpieczonego do nazwy stanowiska monter sieci gazowej dodawano „kierowca”. W ocenie Sądu okoliczność ta nie daje jednak podstaw do wyłączenia wskazanego okresu z okresu pracy w szczególnych warunkach. Przez cały bowiem okres pracy w (...) Spółce (...) ubezpieczony wykonywał tę samą pracę polegającą na montażu sieci gazowej, która zaliczana jest do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A dział IV poz.30 (wytwarzanie i oczyszczanie gazu syntezowego) załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Posiłkowo wskazać również należy na uregulowanie zawarte w załączniku do zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z 12 sierpnia 1983r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach (Dz.Urz. z 1983r. Nr 8, poz.12), gdzie w Dziale IV poz.30 w pkt 15 i 16 wymienione są stanowiska pracy: monter instalacji gazowej i monter sieci gazowej. Z uwagi na to, że praca ta wykonywana była w terenie pracownicy musieli dojechać wraz ze sprzętem na miejsce montażu sieci bądź usunięcia awarii. Była to czynność nieodłącznie związana z wykonywaną pracą i jak wynika z zeznań świadków wykonywał ją nie tylko

ubezpieczony, ale też każdy inny pracownik, który miał uprawnienia do kierowania pojazdem. Poza tym jak wynika z ustaleń Sądu dojazd na miejsce i powrót do siedziby pracodawcy zajmował pracownikom kilka minut w jedną stronę.

Dokonane przez Sąd ustalenia co do rodzaju pracy wykonywanej przez ubezpieczonego podczas zatrudnienia w (...) Spółce (...) nie budzą wątpliwości. Czyniąc te ustalenia Sąd oparł się na zeznaniach wskazanych wyżej świadków – K. S. i P. B., którzy pracowali razem z ubezpieczonym – byli jego przełożonymi na stanowiskach mistrzów instalacji, a K. S. również na stanowisku zastępcy kierownika Rejonu (...) Gazu w S.. Zeznania te są spójne, korespondują z zeznaniami ubezpieczonego, a ponadto znajdują potwierdzenie w obiektywnych dowodach z dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych ubezpieczonego.

Reasumując uznać należało, że po doliczeniu w/w okresu pracy od 1 stycznia 1988r. do 31 grudnia 1995r. do stażu pracy w szczególnych warunkach, ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że Z. J. przysługuje prawo do emerytury od 1 marca 2014r. ,tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o emeryturę.